

DECIZIE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de Societatea Comercială ”Vomsir-Trans”
Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea
Comercială ”Vomsir-Trans” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății
cu Răspundere Limitată ”Inka-Un” cu privire la încasarea prejudiciului material,
împotriva deciziei din 30 martie 2017 a Curții de Apel Comrat,

c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2016, SC „Vomsir-Trans” SRL a depus cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „Inka-Un” solicitând încasarea prejudiciului material în
sumă de 25955,05 lei, a taxei de stat și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că în baza comenzii de transport
semnată între SC „Vomsir-Trans” SRL și SRL „Tesico-Grup”, SC „Vomsir-Trans”
SRL a efectuat transportarea mărfii din Turcia în Republica Moldova către ÎI „Uzun
Alexei” (după reorganizare SRL „Inka-Un”). Punctul descărcării mărfii a fost indicat
or. Căușeni.

A menționat reclamantul că, la 10 aprilie 2011, la punctul de trecere a frontierei
de stat Leușeni, inspectorul vamal a indicat în carnetul TIR vama finală or. Căușeni,
cu termen de tranzit până pe 12 aprilie 2011. La 11 aprilie 2011 automobilul care
transporta marfa a intrat în terminalul din or. Căușeni. În aceeași zi toate
documentele de însoțire pentru marfă au fost transmise beneficiarului ÎI „Uzun
Alexei” (după reorganizare SRL „Inka-Un”), pentru a efectua vămuirea. Din
anumite circumstanțe, SRL „Inka-Un” nu a perfectat documentele necesare pentru
vămuirea mărfii. La 18 aprilie 2011 pârâțul i-a solicitat să se deplaseze în orașul
Ceadâr-Lunga și la data de 21 aprilie 2011, a fost finalizată devamarea mărfii, iar
marfa a fost descărcată în sat. Chircăiești, rl Căușeni.

A indicat că, la 26 iulie 2011, SC ”Vomsir-Trans” SRL a primit prin poștă copia
procesului-verbal nr. 169/11 din 13 iulie 2011 cu privire la contravenție și decizia
din 18 iulie 2011 cu privire la aplicarea sancțiunilor, prin care SC ”Vomsir-Trans”
SRL i-a fost aplicată amenda în mărime de 3% din costul mărfii, adică în sumă de

25955,05 lei. Astfel, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire contravenție și cu decizia de sancționare, la 28 iulie 2011 SC "Vomsir-Trans" SRL a depus o cerere prealabilă Serviciului Vamal, însă care a fost respinsă. Prin hotărârea din 20 ianuarie 2012 a Curții de Apel Cahul, menținută prin decizia din 18 iulie 2012 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SC "Vomsir-Trans" SRL împotriva Biroului Vamal Cahul cu privire la anularea actelor.

A precizat că, în baza ordinului de încasare nr. 32 din 19 mai 2015, Biroul Vamal Cahul a încasat de la SC "Vomsir-Trans" SRL suma de 25955,05 lei, însă, în opinia reclamantului, SRL "Inka-Un" fiind vinovată în situația creată, urmează să restituie SC "Vomsir-Trans" SRL suma de 25955,05 lei, deoarece a încălcat termenul de tranzit.

La 13 iulie 2015, în adresa pârâtului a fost expediată pretenția privind achitarea în termen de 7 zile din momentul recepționării pretenției a sumei de 25955,05 lei.

Concomitent a invocat reclamantul că, despre existența prejudiciului cauzat a aflat la momentul încasării forțate de către Biroul Vamal Cahul a sumei adjudecate în baza ordinului de încasare nr. 32 din 19 mai 2015. Termenul de prescripție extinctivă a început să curgă din momentul realizării condiției, adică începând cu 19 mai 2015, iar termenul de depunere a acțiunii constituie 3 ani.

Prin hotărârea din 01 decembrie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SC "Vomsir-Trans" SRL împotriva SRL "Inka-Un" cu privire la încasarea prejudiciului material ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Prin decizia din 30 martie 2017 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul depus de SC "Vomsir-Trans" SRL și s-a menținut hotărârea din 01 decembrie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga.

La 25 septembrie 2017, SC "Vomsir-Trans" SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 30 martie 2017 a Curții de Apel Comrat solicitând casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de fond, cât și cea de apel greșit și selectiv au aplicat normele de drept material ce țin de termenul de prescripție, nu au constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar cele constatate de instanțele ierarhic inferioare, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, nu au aplicat legea ce trebuia a fi aplicată și au interpretat eronat legea.

Opinează că, instanțele ierarhic inferioare, la judecarea cauzei au încălcat prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, deoarece probele probele nu au fost examinate în ansamblu și în interconexiunea lor,

Susține recurentul că, decizia contestată nu este motivată, ceea ce constituie o încălcare gravă a principiului egalității și echității justiției. Din decizie nu se disting clar motivele pentru care au fost respinse argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și nu au fost expuse argumente vis-a-vis de soluția adoptată.

Indică recurentul că, în contextul prevederilor art. 272 alin.(2) Cod civil, o condiție suspensivă și realizarea condiției, în speță, constituie voința creditorului de încasare a sumei datorate, or, încasarea este un drept al creditorului și doar după

realizarea acestui drept duce la apariția dreptului de a solicita de la vinovat recuperarea pagubei/prejudiciului cauzat.

Precizează că, rezultând din prevederile art. 272 alin.(4) Cod civil, termenul de prescripție începe să curgă de la data când a aflat despre încasarea sumei adjudecate de către Biroul Vamal Cahul, adică începând cu 19 mai 2015- data realizării condiției-cauzării pagubei. Or, executarea forțată a unui asemenea document ține de voința creditorului, deoarece încasarea datoriei este un drept al creditorului și din momentul realizării acestei condiții, apare și prejudiciul/paguba care trebuie să fie real/ă.

Consideră recurentul că, pornind de la prevederile art. 1403 alin.(1) Cod civil, conform cărora comitentul răspunde pentru prejudiciul cauzat cu vinovăție de prepusul său, ÎI „Uzun Alexei” (actuala SRL „Ink-Un”) este comitentul prepusei SRL „Tesico Grup” și răspunde direct pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sale.

Conform art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 30 martie 2017, iar SC ”Vomsir-Trans” SRL a declarat recurs la 25 septembrie 2017.

Din materialele cauzei rezultă că decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 11 aprilie 2017 (f.d.180) și recepționată de către recurent la data de 25 iulie 2017, conform mențiunii pe avizul de recepție (f.d.185).

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat la 25 septembrie 2017 de către SC ”Vomsir-Trans” SRL împotriva deciziei din 30 martie 2017 a Curții de Apel Comrat, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 20 decembrie 2017 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SC ”Vomsir-Trans” SRL și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită

a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 373 alin. (1),(2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă că prin decizia din 18 iulie 2011 emisă de Biroul Vamal Cahul, SC "Vomsir-Trans" SRL a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției vamale prevăzute de art. 231 pct.23 Cod vamal și i-a fost aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 3% din valoarea mărfii (865168,5 lei), ce a constituit obiectul contravenției vamale-25955, 05 lei.

Tot aici este de menționat că prin hotărârea din 20 ianuarie 2012 a Curții de Apel Cahul, menținută prin decizia din 18 iulie 2012 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de SC "Vomsir-Trans" SRL împotriva Biroului Vamal Cahul privind anularea procesului verbal cu privire la contravenția vamală nr. 169/11 din 13 iulie 2011 și decizia din 18 iulie 2011 (f.d.10-16).

Colegiul remarcă că, la 19 mai 2015, a fost încasată de la SC "Vomsir-Trans" SRL suma de 25955, 05 lei, cu titlu de amendă aplicată prin decizia din 18 iulie 2011 a Biroului Vamal Cahul (f.d.20-21).

Pornind de la poziția SC "Vomsir-Trans" SRL, conform căreia pretinde că SRL „Ink-Un” (anterior ÎI „Uzun Alexei”) este responsabilă de cauzarea prejudiciului în sumă de 25955, 05 lei, deoarece ultima ca beneficiar nu a perfectat actele necesare pentru vămuirea mărfii, ceea ce, în opinia reclamantului, a dus la sancționarea SC "Vomsir-Trans" SRL, la 09 iulie 2015 a adresat SRL „Ink-Un” (recepționată la 15 iulie 2017) o pretenție în scopul recuperării prejudiciului în termen de 7 zile de la recepționarea acesteia (f.d.22-23).

Prin nota de opoziție din 20 iulie 2015, SRL „Inka-Un” a respins somația, din motivul prescrierii dreptului de despăgubire și din motivul inexistenței componentei răspunderii delictuale civile (f.d.24).

Prin cererea de chemare în judecată depusă împotriva SRL „Ink-Un” la 17 iunie 2016, SC "Vomsir-Trans" SRL pretinde încasarea prejudiciului material cauzat în sumă de 25955, 05 lei, precum și a cheltuielilor de judecată (f.d.4-6).

Prin hotărârea din 01 decembrie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga, menținută prin decizia din 30 martie 2017 a Curții de Apel Comrat, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SC "Vomsir-Trans" SRL împotriva SRL "Inka-Un" ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție (f.d.123,130-132, 173-178).

Colegiul consideră că instanțele ierarhic inferioare pripit au constatat precum că acțiunea a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție, or, aceasta constituie o interpretare eronată a normelor de drept relevante în acest sens.

Colegiul notează că, instanțele ierarhic inferioare au reținut că termenul de prescripție a început să curgă pentru SC "Vomsir-Trans" SRL din momentul când a

aflat despre încălcarea dreptului său, adică la 18 iulie 2012-data emiterii deciziei Curții Supreme de Justiție.

Conform art. 267 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Conform art. 272 alin. (1) Cod civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Conform art. 1424 alin.(1) Cod civil, acțiunea în reparare a prejudiciului se prescrie în termen de 3 ani începând cu momentul în care persoana vătămată a cunoscut sau trebuia să cunoască existența prejudiciului și persoana obligată să-l repare.

Colegiul menționează că în sensul normei citate, dreptul la acțiune în repararea prejudiciului se prescrie în termenul general de prescripție de 3 ani. Prescripția dreptului la acțiune în repararea prejudiciului cauzat printr-o faptă ilicită începe să curgă de la data când persoana vătămată a cunoscut sau trebuia să cunoască atât prejudiciul, cât și pe cel care este obligat să-l repare.

Dreptul de înaintare a acțiunii aparține persoanei a cărei drept subiectiv sau interes a fost încălcat. Curgerea termenului de prescripție începe din momentul, când anume această persoană a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Colegiul remarcă că din sensul art. 272 alin.(1) Cod civil rezultă că, începutul termenelor generale este condiționat de momentul când persoana în favoarea căreia curge termenul de prescripție, poate să se adreseze în judecată pentru realizarea forțată a dreptului său.

Conform art. 272 alin.(2) Cod civil, dacă legea prevede altfel, prescripția începe să curgă de la data când obligația devine exigibilă, iar în cazul obligației de a nu face, de la data încălcării acesteia. În cazul în care dreptul subiectiv este afectat de un termen suspensiv sau de o condiție suspensivă, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data împlinirii termenului ori a realizării condiției.

Dreptul subiectiv poate apărea și cu termen suspensiv sau rezolutoriu – adică în dependență de termenul sau împrejurarea, care poate să se petreacă sau să nu se petreacă în viitor. Momentul de apariție a acestor drepturi și obligații este considerat momentul survenirii termenului sau a condiției, indiferent dacă cunoșteau părțile că condiția s-a realizat sau nu.

Argumentul instanței de apel precum că speței nu-i sunt aplicabile prevederile art. 272 alin.(2) Cod civil, deoarece dreptul la acțiune pentru reclamant ar fi apărut la 18 iulie 2012, adică din momentul recunoașterii legalității deciziei de sancționare și obligația nu ar fi suspensivă, nu poate fi reținut, ori, la caz însăși încasarea amenzii s-a realizat la 19 mai 2015, când a fost și realizată condiția.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază a fi relevante argumentele recurentului invocate în acest sens, deoarece dreptul la acțiune pentru SC "Vomsir-Trans" SRL a început din momentul realizării condiției, adică la 19 mai 2015, când și a fost încasată suma bănească de 25955, 05 lei cu titlu de amendă de către Biroul Vamal Cahul de la SC „Vomsir-Trans” SRL.

Ipoteza instanțelor ierarhic inferioare precum că dreptul la acțiune pentru SC "Vomsir-Trans" SRL ar începe să curgă de la 18 iulie 2012-data adoptării deciziei

Curtii Supreme de Justiție este nefondată, deoarece acest termen nu ține de executarea deciziei organului vamal, ce ține nemijlocit de încasarea prejudiciului.

Astfel, în condițiile când însăși amenda a fost încasată la 19 mai 2015, respectiv și dreptul la acțiune în recuperarea prejudiciului pentru reclamant începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice încasării sumei bănești, or, acest termen nu putea să înceapă a curge anterior încasării „de facto” a sumei cu titlu de amendă.

Supoziția instanței de apel precum că nu poate fi reținut argumentul reclamantului precum că ar fi aflat despre cauzarea prejudiciului din momentul încasării forțate a sumei adjudecate în baza ordinului de încasare nr. 2 din 19 mai 2015, deoarece conform legislației în vigoare, nu ar servi ca temei de calculare a începutului curgerii termenului de prescripție, Colegiul o consideră neîntemeiată, ori însăși cauzarea efectivă a prejudiciului pretins de reclamant s-a produs la 19 mai 2015, când și a fost încasată suma de la SC „Vomsir-Trans” SRL, care și este pretinsă de către reclamant cu titlu de prejudiciu.

Mai mult ca atât, legislația în vigoare stabilește că dreptul la acțiune se prescrie în termen de 3 ani începând din momentul când persoana a cunoscut despre existența prejudiciului.

De asemenea, Colegiul notează că instanța de apel nu a generalizat decât constatările sale în raport cu argumentele recurentului, argument, în esență, invocat și de recurent. Chiar și făcând referire la inaplicabilitatea speței a art. 272 alin.(2) Cod civil, instanța de apel s-a referit doar la a doua frază a acestei dispoziții legale referitor la caracterul suspensiv, însă a eludat faptul că prima parte a acestei norme stabilește expres că prescripția începe să curgă din momentul când obligația devine exigibilă, or, la caz această condiție nu ține de calcularea termenului pentru obligația reclamantului de a achita amenda, ci de termenul pentru obligația pârâtului de a compensa prejudiciul pretins.

Colegiul precizează că executarea deciziei organului vamal ține de voința acestuia și este un drept al său și în situația când acest drept s-a realizat la 19 mai 2015 prin încasarea forțată a sumei, acest moment se presupune a fi și începutul curgerii termenului de prescripție pentru recuperarea prejudiciului de către reclamant, deoarece atunci a fost cauzat prejudiciul efectiv. Ori, altfel, înaintând acțiunea până la cauzarea prejudiciului, încasarea efectivă a sumei de către biroul vamal, reclamantul ar fi pretins o îmbogățire fără justă cauză.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că, cele descrise cert indică la examinarea superficială a circumstanțelor cauzei, deoarece prezintă relevanță și folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, rezultând din specificul acestui și care presupune în sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe, pertinente și concludente a situației de fapt, or, concluzia instanței de apel este rezultatul examinării superficiale a litigiului dedus judecății și interpretării eronate a normelor de drept relevante.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curtii Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de SC ”Vomsir-Trans” SRL și a casa integral decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, este imperativ de ținut cont de cele expuse *supra* și instanța de apel urmează a se expune asupra temeiniciei/netemeiniciei acțiunii depuse de către SC ”Vomsir-Trans” SRL împotriva SRL ”Inka-Un” cu privire la recuperarea prejudiciului material, omițând aspectul tardivității și în dependență de cele obținute să emită o hotărâre conformă prevederilor legale, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

Totodată, pentru a concluziona sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii, instanța de apel urmează să verifice cerințele prin prisma argumentelor și probelor atât a părții reclamante, cât și a părții pârâte, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele pricinii, probele administrate și cercetate și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

Concomitent Colegiul consideră necesar de a transmite cauza Curții de Apel Cahul spre rejudecare în ordine de apel, deoarece în cadrul Curții de Apel Comrat va fi imposibilă crearea unui alt complet de judecată pentru a se expune asupra cauzei în fond în ordine de apel, în condițiile când în cadrul acesteia activează șase judecători, dintre care trei deja au participat la examinarea pricinii în ordine de apel în Curtea de Apel Comrat, iar unul dintre cei trei judecători Ludmila Caraianu a participat la examinarea cauzei în prima instanță, iar judecătorul Serghei Gubenco a fost suspendat din funcție prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 608/25 din 20 septembrie 2016, pct.2.

Or, în conformitate cu art. 49 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, judecătorul care a luat parte la judecarea pricinii în primă instanță nu mai poate participa la judecarea acesteia în instanță de apel, de recurs și nici la rejudecarea ei în primă instanță, după casare. Judecătorul care a luat parte la judecarea pricinii în instanță de apel nu mai poate participa la judecarea ei în primă instanță, repetat, în instanță de apel și nici în instanță de recurs.

În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. d) Cod de procedură civilă, instanța strămută pricina la o altă instanță dacă din motivul recuzării (abținerii de la judecată) unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor săi devine imposibilă.

În conformitate cu prevederile art.43 alin.(2) lit. d), alin.(4), art.49, art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Societatea Comercială ”Vomsir-Trans” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează decizia din 30 martie 2017 a Curții de Apel Comrat, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială ”Vomsir-Trans” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu

Răspundere Limitată "Inka-Un" cu privire la încasarea prejudiciului material, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu